

Dames en heren,

Vijfentwintig jaar geleden, toen alleen zendelingen en missionarissen nog van de djembé hadden gehoord, gaf ik les aan een lagere land- en tuinbouwschool in Gelderland.

Niet lang, maar toch lang genoeg om vanmiddag weer nestwarmte te voelen, en ook lang genoeg om mij voor altijd verbonden te weten met het groene onderwijs.

Volgens Marcel Kooijman, de directeur van de AOC-raad, koketteer ik met deze ervaring. Dat moge zo zijn, ze is in ieder geval de basis waar ik met genoeg op terugzie.

Al 25 jaar zet ik me in voor het groene onderwijs. Ik heb kennis overgedragen aan de Biologische School te Bemmelen. Ik heb het LNV-kennisbeleid vanuit de Tweede Kamer mede vorm mogen geven. En als voorzitter van de AOC-raad heb ik drie jaar lang haar belangen behartigd.

In al die jaren zag ik het groene onderwijs veranderen. Aanvankelijk stonden de primaire vakrichtingen voorop, die gericht waren op productievergroting en hogere opbrengsten.

25 jaar geleden kwam daar de verwerking van agrarische producten bij. Dat was toen een opzienbarende nieuwigheid.

Wie het groene onderwijs van nu bekijkt, stuit weer op andere innovaties. De heer Kupers verwerkte ze al in zijn speech. Nieuwe richtingen als recreatie en wellness zijn bijvoorbeeld opgekomen.

25 jaar geleden zag je wel de opkomst van Ballesteros en het golfspel. Je hoefde werkelijk geen profeet te zijn om te zien dat deze sport door onze babyboomers zou worden opgepakt.

Maar dat dit, in de grond toch tamelijk eenvoudige spel zo'n enorme vlucht zou nemen, en bovendien consequenties zou hebben voor het groene onderwijs, dat werd door niemand voorzien. Althans niet bij mijn weten en in ieder geval niet door mij.

Waar het mij om gaat is dit. Het groene onderwijs heeft zich in al die jaren voortdurend weten aan te passen en voortdurend weten te verbreden. Steeds weer gaf het een passend antwoord op maatschappelijke vragen en veranderingen.

Dat is knap werk, maar rusten is er niet bij. De verbreding waarover ik sprak moet doorgaan en de wetgever dient deze te faciliteren. Zo zie ik het, maar zover is de wetgever helaas nog niet. Ik wil dit graag toelichten.

September 2009 was de maand van Mia Groen. Mia is een voornáam begrip en staat voor: Maatschappelijke Innovatie Agenda. Dit kabinet kent vier Mia's. Naast Mia Groen, die jongstleden september in Ede werd ondertekend, stelde het kabinet een innovatieagenda op voor water, veiligheid en zorg.

Daarmee laat het kabinet zijn kaarten zien en laat het mijns inziens ook zien waar de nieuwe kansen voor het groene onderwijs liggen.

Wellicht komt het door mijn achtergrond als leraar Wiskunde aan de land- en tuinbouwschool, wellicht heeft het een andere grond, maar ik zoek altijd naar raakvlakken en deelverzamelingen, en dus naar samenhang en samenwerking.

In ieder geval zie ik voor het groene onderwijs interessante kansen op de raakvlakken van Mia Groen met de andere innovatieagenda's. Ik zie kansen voor samenwerking tussen groen en veiligheid, groen en zorg, en groen en water.

Dan heb ik het bijvoorbeeld over de zorgboerderijen en over de vraag wie de opleidingen gaat verzorgen voor deze nieuwe economische dragers op het platteland.

Gaat de zorg dat doen? Neemt het groene onderwijs deze voor haar rekening. Of mogen de opleidingen in samenwerking tussen zorg en groen tot stand komen?

De Wur en de Has-sen zijn al zeer actief op deze raakvlakken. Ik vind, en deze mening heb ik al eerder geventileerd en zal ik als het moet nog talloos vaak herhalen,- ik vind dat ook de AOC's de ruimte moeten krijgen om over de groene grenzen heen, samen te mogen werken met andere onderwijsinstellingen.

Ik vind dat de AOC's binnen de groene koker intensief moeten samenwerken, maar ook buiten die koker. Nu eens niet *out of the box* denken en werken, maar *out of the tube*.

Ik hoop stellig dat de AOC's deze ruimte wordt gegund. Ik hoop werkelijk dat de AOC's van de wetgever de ruimte krijgen om samen te mogen werken buiten de groene kolom.

Om zo studenten de kans te geven zich adequaat voor te bereiden op de nieuwe banen van morgen en overmorgen. Want onderwijs is mensenwerk dat draait om jonge mensen. Laten we dat nooit vergeten.

De heer Kuper liet in zijn speech een enorme betrokkenheid zien. Deze school leidt studenten niet alleen op, maar volgt ze ook na hun vertrek naar vervolgoopleidingen en eerste banen.

Mocht u, meneer Kupers, daarbij oud-leerlingen treffen die door de economische recessie hun baan dreigen te verliezen of inmiddels al zijn kwijtgeraakt, wijs ze dan s.v.p. op het voucher-systeem van de provincie Gelderland.

Daarmee kunnen ze aanvullende scholing kopen en hun kansen op de arbeidsmarkt verstevigen. Bovendien is het van belang te weten, dat Gelderland een groot recessieproject gaat financieren. Dit project wil Achterhoekse talenten die nu langs de kant staan, samen met bedrijven weer aan het werk helpen.

Dames en heren, hiermee sluit ik af.

Ik feliciteer de heer Bomers en zijn College van Bestuur. Ik feliciteer de voorbereidingscommissie, natuurlijk ook de heer Kupers, en verder alle personen en instanties die bij de nieuwbouw betrokken waren.

Terecht trots als een pauw bent u op dit gebouw, waarin over twee tellen zoiets als de hel losbreekt. De leerlingen van het AOC Oost willen het nest opschudden en staan te popelen om hun gebouw swingend en roffelend op djembées te openen.

Het is net klaar en toch moet het dak er af, vinden zij. Van mij mogen ze. Jongens en meisjes, kom maar op. Laat het feest beginnen.